

TEST **OLYMPUS OM-D E-M1X**

En proffsigare tvilling

Fantastiskt snabb och otroligt proffsig, med en genomtänkt ergonomi. Ja, så ser förutsättningarna ut för E-M1X, en kamera skapad för att klara tuffa tag och uppfylla kraven för den arbetande fotografen. Man kan över lag säga att Olympus lyckats väl, även om det finns några saker att anmärka på.

TEXT & FOTO **Calle Rosenqvist**

Olympus har satsat rejält på proffsen med sin nya OM-D E-M1X. Med sitt mantra att eliminera de problem Olympus menar att fotograferna ogillar – tyngd, storlek och slutarskakningar – har de tänkt på hur de smartast kan utforma en proffsprodukt som håller måttet för de som behöver just detta, tillsammans med snabbhet och säkerhet. Och de har lyckats riktigt bra.

Hela E-M1X bygger i grunden på E-M1 Mark II, en i sig mycket bra och funktionsfylld kamera, men nu vidareutvecklad för tuffare tag och hårdare krav i E-M1X. Innanför skallet sitter samma sensor som E-M1 Mark II: en

micro four thirds-sensor på 20,4 megapixel med 121 fasedetekterande autofokuspunkter och ISO-omfång på 200–25 600 ISO. Däremot har det hänt mycket nytt runtom, med helt ny autofokusalgoritm, draghjälp av AI, förbättrad bildstabilisering och mycket mer.

Funktionerna vittnar om att detta är proffsens kamera (om man kan klara sig utan ethernet) – och den som inte anser att mindre sensorer är för proffs misstar sig – allt handlar om vad man fotograferar, hur man fotograferar och vad man tänker göra med sina bilder. Men kanske viktigast av allt – Olympus har lyckats bra med att skapa en ergonomisk

vinnare till arbetsredskap som gör det möjligt för dig att sätta bilden i svåra situationer. Och det har ett stort värde.

ERGONOMI, ERGONOMI OCH ERGONOMI

Olympus har sagt det många gånger, att de med E-M1X fokuserar på fotografer som fotograferar sport, natur och djur, vilket är en av anledningarna att hålla nere vikten. Här har de lyckats mycket bra, med ett kamerahus som väger 997 gram tillsammans med två batterier, samtidigt som designen fortfarande ger en grym ergonomi.

Och ergonomi är en av de viktigaste

Grym autofokus. Den följande autofokusen i OM-D E-MIX imponerar på oss – den lyckas riktigt bra gång på gång.

1/6400 S • F/2,8 • ISO 200 med 40–150mm/2,8 vid 150mm

komponenterna för ett redskap som används av proffs, och Olympus har gått all-in med sitt tänk. Greppet är exakt likadant vid fotografering av stående som liggande bilder, vilket gör att fotografen direkt känner igen sig bland knappar och reglage. Dessa är för övrigt riktigt genomtänkta, med bra avstånd, bra placeringar och skön känsla. Över lag känner jag att greppet är gjort för att passa en med något större händer, vilket gör att greppet

passar mig bra med handskar, främst när det gäller de två funktionsknapparna som finns vid objektivfatningen – dessa när jag inte utan att greppa om och flytta fram fingrarna. Dessutom hittar vi ett reglage för både funktionslås och minneskortsluckan. Och kameran är dessutom vädertätad bättre än specifikationen IPX1, motsvarande att utsättas för vattendroppar vertikalt i 10 minuter.

Ergonomi i kameran är grymt bra,

och bara en sådan sak som en avfasning på undersidan ger ett skönt utrymme för mitten av handflatan. Smart! Dessutom finns alla – precis alla – möjligheter att konfigurera knapparna i eget tycke, vilket verkligen är en riktig guldgruva. Samtidigt är det också detta som gör kameran till en avancerad maskin att sätta sig i, och med ett menysystem som ibland kan bli något förvirrande och svårtolkat. Inställningarna och menyn behöver helt klart en genomgång för att bli något mer pedagogiska.

Skillnader & nyheter mot E-M1 Mark II

Proffsigare.

E-MIX är en förfining och förbättring av E-M1 Mark II, framförallt när det gäller saker som är viktiga för den yrkesverksamme fotografen som kräver pålitlighet och ergonomi.

**OLYMPUS
OM-D E-MIX**

**OLYMPUS
OM-D E-M1 MK II**

Live ND-filtrer	Ja	Nej
High-Res-läge (stativ/handhållen)	Ja/Ja	Ja/Nej
Buffert (råformat)	Upp till 287	Upp till 148
Slutarcykler	400 000	200 000
USB-laddning	Ja	Nej

SNABBHETEN ÄR GREJEN

Många delar av funktionaliteten bygger på kamerans snabbhet, som delvis skapas av de dubbla processorerna. Detta gör exempelvis att det går att bläddra i bilderna direkt efter en buffrings-tung seriebildstagnning, vilket sparar tid i snabba sammanhang som sportfotografering.

Dessutom finns två minneskortplatser för SD av UHS-II-typ, vilket ger en skjuts framåt när det gäller just bildbläddring och snabb skrivning. Att det är två kortplatser ger också möjligheten till extra säkerhet, eller hur du nu vill konfigurera användningen – något som är viktigt för en del proffs.

Snabbheten gör sig alltså påmind på flera olika sätt, dels genom minimala väntetider på kameran även vid tunga uppgifter, men även hanteringen i sig, med sin snabba responstid.

Även designen bidrar till ett snabbt arbetsflöde, dels via reglage och knappar, men främst genom konfigureringen av upp till de 35 mest använda funktionerna som snabbt går att nå i en menylista, vilket är riktigt bra, liksom ett tryck på OK-knappen för att nå alla justeringar via pekskärmen.

HÄNGER MED I FOKUSEN

Men paradgrenen – antal bilder per sekund – är där Olympus verkligen briljerar. Det är svårt att mäta sig med 18 bilder per sekund med en fungerande autofokus, och att kunna följa objekt där kameran faktiskt förstår vad som händer. Bandyspelare på en isig plan är inga större problem, och det är en fröjd att låta kameran följa spelarna och bara mata på med bilder när det behövs. Autofokusen gör verkligen sitt, och genom att låsa den på en spelare så hänger den på riktigt bra, även om den blir förvirrad någon gång när det blir en klump spelare. Totalt sett imponeras jag över hur träffsäker den är, och hur enkelt det blir att fånga ett snabbt förlopp.

Dessutom går det att fotografera i hela 60

bilder per sekund om man så behöver – vilket är imponerande snabbt, och som en filmsekvens när man bläddrar igenom bilderna på minneskortet. Detta ger otroliga möjligheter att få exakt den händelse man vill på bild, eller i varje fall öka sannolikheten för detta avsevärt.

Även möjligheten att som i tetris bygga sina egna fokuspunkter är användbart, eftersom du kan skapa den för precis din fotosituation. Detta är unikt, och en – för vissa – ovärderlig funktion. En smart idé som är bra genomförd helt enkelt.

Svagt ljus är heller inget som faller E-M1X. Jag upplever att den är ovanligt säker i svagt glödlampsljus, och dessutom kvick i att sätta fokus. Detta är en av de saker som verkligen imponerar på mig.

Och om autofokusen är grym så är bildstabiliseringen ett steg grymmare. Beroende på inställningar och utrustning kan man nå ned till 7 EV-steg med kamerahuset (7,5 med M.Zuiko Digital ED 12-100mm F4.0 IS PRO), vilket är en imponerande siffra. E-M1 Mark II hade 5,5 steg över lag. Inställningarna för hur bildstabiliseringen ska arbeta är många, och det går att använda både objektivets, kamerahusets och en elektronisk bildstabilisering för exempelvis film.

Bilden suger fast och blir imponerande stabil, säkerligen den bästa jag provat – med möjlighet att exponera på frihand i flera sekunder utan skakningsoskärpa. Samma sak gäller för film, där det också går att justera hur autofokusen ska bete sig vid panoreringar för att inte bli ryckig.

SKÄRM OCH SÖKARE

Pekskärmen på 3 tum och 1,04 miljoner bildpunkter är inte något tekniskt under. Skärmarna har utvecklats en hel del gällande ljusstyrka och upplösning på senast, men trots detta tycker jag att den uppfyller sitt syfte väl. Den ger inte det där extra krispet som man ser i dagens bästa skärmar, men det är heller inget jag ser som en stor grej.

Faktiskt så gäller ungefär samma slutsats för den elektroniska sökaren. Upplösningen är på 2,36 miljoner bildpunkter, även detta en bit ifrån dagens absoluta topp. Detta märks också i sökarbilden, främst vid svagt ljus, när den förlorar i kontrast och blir något grådasig. Men å andra sidan har Olympus konstaterat att en bra sökarbild som inte rycker i snabba lägen är viktig, något som också stämmer här – det går att välja ett snabbt läge med högre uppdateringsfrekvens. Dessutom är den heller inte på något vis dålig, och helt klart premieras en snabbare bilduppdatering än upplösning på en kamera som denna.

BRA PÅ VIDEO, MEN INTE BÄST

Som multimediamaskin har Olympus lyckats rätt bra med E-M1X. Film spelas in i 1080/60p i 52 megabit och 4K/30p i 102 megabit – eller DCI 4K/24p i 237 megabit. Det finns även ett höghastighetsläge för full-HD i 120 bilder per sekund. Totalt sett är specifikationerna fina, och vi har inget att klaga på.

Dessutom finns möjligheten att spela in i läget OM400-Log, vilket innebär möjligheter att ta fram detaljer i skuggor och högdagarar i efterbehandlingen för att öka det dynamiska omfånget. Tyvärr finns bara möjligheten till 8-bitars 4:2:2-format.

Själva hanteringen vid filmningen är också bra, och det mesta går att justera vid inspelningen utom ISO. Att peka på skärmen för att justera fokus fungerar perfekt, och det är verkligen enkelt att få till bra filmer, både tack vare autofokuseringen, men även bildstabiliseringen gör sitt till för att få en stabilare filmning på frihand.

E-M1X är alltså bra för video, på många vis, men har också en bit kvar till att vara en toppspelare på området.

FLERA TEKNISKA DELAR

Det är en hel del andra tekniska funktioner

Många inställningar. En stor fördel med E-M1X är att man snabbt kan växla autofokusläge genom exempelvis funktionsknappen till höger om sökaren, med två vallägen. 1/640 S • F/5,6 • ISO 160 med 12–40mm/2,8

Bildstabilisering i 7 steg. Vid allt högre brännvidder ökar behovet av bildstabilisering – något som E-MIX är riktigt bra på – i hela imponerande 7 steg i kamerahuset, **1/125 s • F/9 • ISO 500** med 40–150mm/2,8

som kan vara intressanta att nämna. Exempelvis har kameran inbyggd barometer, termometer och kompass – något som registreras i bildfilen. Där kan du se all data, och förhållandena kring bilden. Alltid är det bra för någon.

Dessutom går det att ladda och driva kameran via USB, vilket helt klart är en fördel.

Det inbyggda digitala ND-filtret är också bra, och finns valbart i fem nivåer: ND2/4/8/16/32. Med hjälp av detta kan flera exponeringar tas, och visas allt eftersom på skärmen, för att exempelvis skapa effekter av det där mjuka vattnet i bäcken.

Med det högupplösta fotograferingsläget går det att få bilder motsvarande 50 megapixel. Uppdaterat från E-M1 Mark II är att man nu också kan ta sådana bilder handhållna.

Resultatet blir en bildfil med något högre detaljätergivning, men fungerar så klart då bara om inget i bilden rör sig. Detta är perfekt om man har tiden och möjligheten, eftersom resultatet ändå blir lite bättre än en vanlig bild, även om det inte går att jämföra med en bildfil som skulle ha tagits med en sensor på 50 megapixel.

BILDKVALITET

Olympus har alltid levererat riktigt bra bilder ur sina kameror, och E-MIX är inget undantag. JPG-bilder från kameran håller från början riktigt hög kvalitet, med bra färger och bra brusprestanda.

Samma sak gäller även sensorn över lag – det dynamiska omfånget är finfint, och ger snarlikt resultat som hos OM-D E-M1 Mark

II, alltså riktigt bra bland micro four thirds-sensorerna.

Också filmer ur E-MIX ser ut som de hos E-M1 Mark II, med fin skärpa. Men bäst detaljätergivning blir det när man filmar i cinema 4K-läget, alltså inte i 16:9-formatet. Men detta innebär absolut inte att filmer blir dåliga, tvärtom är de mycket bra.

SLUTSATS

Ja, det finns mycket att säga om Olympus OM-D E-MIX. Det jag tror, är att kameran kan passa vissa som handen i handsken, de som ser hur de ska utnyttja kamerans fulla potential, men jag tror samtidigt att andra som inte har samma behov av smidighet, lägre vikt och extrem snabbhet funderar på vad denna kamera kan ge för just dom.

Jag kan konstatera att Olympus gått all-in för att skapa en kamera som verkligen kan konkurrera med de bästa på marknaden, med betoning på i det närmaste allt som ett proffs behöver och vill ha: beprövad och väl fungerande ergonomi, finfin snabbhet och den viktiga tillförlitligheten som krävs av en utrustning. Men det kanske största esset i rockärmen är snabbheten i seriebildstagningen i kombination med snabb autofokus.

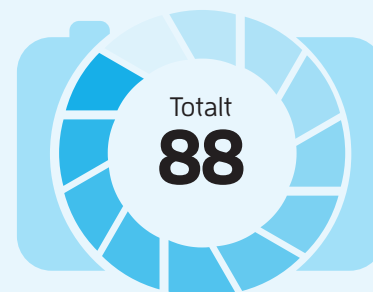
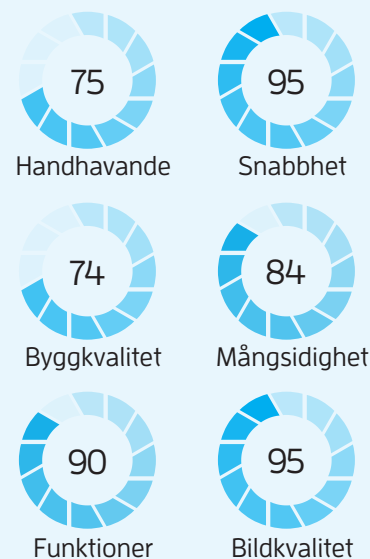
Kameran kommer att passa dig som behöver precis dessa ingredienser, och inte känner att den mindre sensorn är till nackdel. Vill du ha en kamera som är skapad för att klara de tuffa krav som ställs på en proffsig utrustning så kan vi säga att vår åsikt är att Olympus lyckats riktigt bra i sin satsning, trots att de inte använt den allra senaste teknologin. Men vad gör det när det är resultatet som räknas. ■

OLYMPUS OM-D E-MIX

Typ	System
Cirkapris	35 000 kronor
Sensor	17,3 x 13,0 mm
Upplösning	20,2 megapixel (5184 x 3888)
ISO	200–25600
Skärm	3,0 tum (1 037 000 bildpunkter), vridbar i två led
Serietagning	Ca 60 bilder/s
Filmning	DCI 4K/24p
Minneskort	SD (2 st)
Inbyggd blixt	Nej
Hörlursuttag	Ja
Mikrofoningång	Ja
GPS	Ja
Wifi	Ja, extra snabb (ac)
Mått & Vikt	144 x 147 x 75 mm, 995 gram

BETYG

- Sport/Äventyr
- Djur/Natur
- Dokumentär
- Resa/Semester
- Nybörjare
- Entusiast
- Proffs